

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: OF

Tožena stranka: PG

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 3(1) Uredbe (ES) št. 2201/2003 ⁽¹⁾ razlagati tako, da je v primeru, da tožena stranka ne uveljavlja ugovora o mednarodni nepristojnosti romunskih sodišč za odločanje o zadevi, katere predmet je „razveza zakonske zveze, če imata zakonca mladoletnega otroka“, to enakovredno njenemu tihemu soglasju, da lahko o zadevi odloči sodišče, kateremu je zadevo predložila tožeča stranka, če imata stranki običajno prebivališče v drugi državi članici [Evropske unije] (v tem primeru v Italiji), zahtevek pa je bil vložen pri pravosodnem organu države, katere državljanke sta stranki?
2. Ali je treba člen 3(1) in člen 17 Uredbe (ES) št. 2201/2003 razlagati tako, da sodišče mora ali sme po uradni dolžnosti uveljavljati ugovor o mednarodni nepristojnosti romunskih sodišč za odločanje o „razvezi zakonske zveze, če imata zakonca mladoletnega otroka“ ob neobstoju dogovora med strankama s prebivališčem v drugi državi članici [Evropske unije] (v tem primeru v Italiji) o izbiri pristojnega sodišča (s posledično zavrnitvijo zahtevka, ker ne spada pod pristojnost romunskih sodišč), s prednostjo pred določbami iz člena 915(2) Codul del procedură civilă (zakonik o civilnem postopku), po katerih se lahko uveljavi ugovor o izključni krajevni nepristojnosti Judecătoria Rădăuți (Prvostopenjsko sodišče v Rădăuțiju, Romunija) [pri čemer se posledično zavrne pristojnost za odločanje v korist Judecătoria Sectorului 5 București (Prvostopenjsko sodišče sektorja 5 v Bukarešti, Romunija) in se o zadevi meritorno odloči], zlasti zato, ker so navedeni členi manj ugodni od določbe notranjega prava [člen 915(2) Codul de procedură civilă (zakonik o civilnem postopku)]?
3. Ali je treba izraz iz člena 12(1)(b) Uredbe (ES) št. 2201/2003, in sicer „so zakonca in nosilci starševske odgovornosti pristojnost sodišč sprejeli [...] na drugačen nedvoumen način v trenutku, ko se je pred sodiščem začel postopek“, razlagati tako, da če stranki, ki običajno prebivata v drugi državi članici [Evropske unije] (v tem primeru Italiji), izbereta pristojno sodišče za odločanje o zahtevku za razvezo zakonske zveze v državi, katere državljanke sta, [Judecătoria Rădăuți (prvostopenjsko sodišče v Rădăuțiju)], je to sodišče samodejno pristojno za odločanje o delih zahtevka v zvezi z „izvajanjem starševske odgovornosti, prebivališčem otroka in določitvijo prispevka staršev za stroške, povezane z varstvom in vzgojo otroka“?
4. Ali je treba pojem „starševska odgovornost“ iz člena 2, točka 7 in člena 12 Uredbe (ES) št. 2201/2003 razlagati tako, da vključuje tudi pojma „starševska skrb“ iz člena 483 Codul civil (civilni zakonik), „prebivališče otroka“, ki ga ureja člen 400 Codul civil (civilni zakonik), in „prispevek staršev za stroške, povezane z varstvom in vzgojo otroka“, ki ga ureja člen 402 Codul civil (civilni zakonik)?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 243).

Pritožba, ki jo je Jean-François Jalkh vložil 17. decembra 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 17. oktobra 2018 v zadevi Jalkh/Parlament, T-26/17

(Zadeva C-792/18 P)

(2019/C 65/36)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnik: Jean-François Jalkh (zastopnik: F. Wagner, avocat)

Druga stranka v postopku: Evropski parlament

Predlogi

— Razveljavi naj se sodba, ki jo je 17. oktobra 2018 izdal sedmi senat Splošnega sodišča Evropske unije (T-26/17);

zato:

- naj se za nič en razglasi sklep Evropskega parlamenta z dne 22. novembra 2016 o sprejetju poročila št. A8-0319/2016 o zahtevi za odvzem imunitete in privilegijev Jean-François JALKHU, poslancu Evropskega parlamenta;
- naj se odloči o znesku, ki ga je treba prisoditi pritožniku iz naslova stroškov postopka;
- naj se Evropskemu parlamentu naloži plačilo vseh stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožbeni razlogi se nanašajo na kršitev prava Unije, napačno uporabo prava, napačno pravno kvalifikacijo dejstev in očitno napako pri presoji.

1. Uvodne ugotovitve o sodbi

V nasprotju z navedbo Splošnega sodišča v točki 21 izpodbijane sodbe, neobstoja odvzema poslanske imunitete stranke stranki ne odvzame možnosti, da v Franciji od poslanca zahteva povrnitev škode le v pravnem postopku na podlagi krivde (člen 1240 civilnega zakonika).

2. Prvi razlog, ki ga je preučilo Splošno sodišče

Preizkus Splošnega sodišča temelji na zamenjavi dveh določb. Točka H je del razlogovanja s sklicevanjem na člen 8 Protokola št. 7 o izražanju mnenj, Splošno sodišče pa je razlogovanje o tem v točkah od 44 do 46 razvilo s sklicevanjem na člen 9 Protokola o imuniteti, ki napotuje na upoštevanje nacionalne določbe.

3. Drugi in tretji razlog, ki ju je preučilo Splošno sodišče

Splošno sodišče je storilo očitno napako pri presoji, ker *delovnemu dokumentu generalnega direktorata za raziskave Evropskega parlamenta „Poslanska imuniteta v državah članicah Evropske skupnosti in Evropskem parlamentu, serija Pravne zadeve“* ni priznalo normativne vrednosti in ni upoštevalo načel, ki so v tem dokumentu navedena, zaradi česar je napačno presodilo člen 9 Protokola št. 7 glede na dejstva obravnavane zadeve.

4. Četrty razlog, ki ga je preučilo Splošno sodišče

— Obstoječa pravna praksa

V nasprotju z navedbami Splošnega sodišča naj bi obstajala ustaljena pravna praksa Parlamenta „o zavračanju zahtev za odvzem poslanske imunitete, utemeljenih na dejstvih, ki se nanašajo na politično dejavnost poslancev“, ki bi morala pripeljati do drugačne ugotovitve o odvzemu poslanske imunitete.

— *Fumus persecutionis*

Ne obstaja nikakršen nadzor sodnih organov nad partizanstvom združenja, kar bi Splošno sodišče moralo upoštevati že s samo uporabo zakona z dne 29. julija 1881.

Splošno sodišče bi lahko s preučitvijo obvestila *Bureau National de Vigilance contre l'Antisémitisme* (nacionalni urad za spremljanje antisemitizma) preverilo podporo temu društvu, ki zahteva razpustitev *Front National* (nacionalna fronta) in ki je torej očitno politični nasprotnik Jean-François Jalkha.

Gre za jasen primer *fumus persecutionis*.

Pritožba, ki jo je Jean-François Jalkh vložil 17. decembra 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 17. oktobra 2018 v zadevi Jalkh/Parlament, T-27/17

(Zadeva C-793/18 P)

(2019/C 65/37)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnik: Jean-François Jalkh (zastopnik: F. Wagner, avocat)

Druga stranka v postopku: Evropski parlament

Predlogi

— Razveljavi naj se sodba, ki jo je 17. oktobra 2018 izdal sedmi senat Splošnega sodišča Evropske unije (T-26/17);

zato:

— naj se za nič en razglasi sklep Evropskega parlamenta z dne 22. novembra 2016 o sprejetju poročila št. A8-0319/2016 o zahtevi za odvzem imunitete in privilegijev Jean-François JALKHU, poslancu Evropskega parlamenta;

— naj se odloči o znesku, ki ga je treba prisoditi pritožniku iz naslova stroškov postopka;

— naj se Evropskemu parlamentu naloži plačilo vseh stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožbeni razlogi se nanašajo na kršitev prava Unije, napačno uporabo prava, napačno pravno kvalifikacijo dejstev in očitno napako pri presoji.

1. Uvodne ugotovitve o sodbi

V nasprotju z navedbo Splošnega sodišča v točki 21 izpodbijane sodbe, neobstoja odvzema poslanske imunitete stranke stranki ne odvzame možnosti, da v Franciji od poslanca zahteva povrnitev škode le v pravnem postopku na podlagi krivde (člen 1240 civilnega zakonika).

2. Prvi razlog, ki ga je preučilo Splošno sodišče

Preizkus Splošnega sodišča temelji na zamenjavi dveh določb. Točka H je del razlogovanja s sklicevanjem na člen 8 Protokola št. 7 o izražanju mnenj, Splošno sodišče pa je razlogovanje o tem v točkah od 44 do 46 razvilo s sklicevanjem na člen 9 Protokola o imuniteti, ki napotuje na upoštevanje nacionalne določbe.